

der af Egegyldighed ikke benytte Vaccinationen, saa tilføie vi derved Landets Befolkning i det Hele en meget betydelig Skade og udsætte den for en overordentlig Fare, hvad jeg ved tidligere Feiligheder har fremhævet for det høie Thing. Min Mening er altsaa den, at man i den Henseende maa se at gaa saa vidt, som man forstandigvis kan gaa, og ikke tage mere Hensyn til de Enkeltes Betænkeligheder, end man kan gjøre uden at udsætte det Almene for nogen stor Fare. Til denne Betragtning knytter sig navnlig, hvad jeg har at sige med Hensyn til det, som det ærede Medlem udtalte om, at man burde sætte Aldersgrænsen op fra 7 til 12 Aar. Derved vil det saaledes være klart, at det ikke vil være Pligt for Forældre her i Landet at lade noget Barn vaccinere, inden det har opnaaet 12 Aars Alderen, og Følgen heraf vil altsaa blive, at Børn af alle de Forældre, der ere ligegyldige ved Sagen, i Almindelighed ville gaa omkring uvaccinerede indtil deres tolvte Aar. Nu ville De imidlertid let se, at der for det Almindelige deri ligger en meget betydelig Fare, idet Antallet af de Børn, der ere mellem 7 og 12 Aar, ikke er meget langt fra at udgjøre Halvdelen af alle Børn, og altsaa vil det ærede Medlems Forslag bevirke, hvad der er at vente, at man vil se Halvdelen af den Del af Børn, som her kan være Tale om, være uvaccineret; men De maa vide, at ethvert Barn, der er uvaccineret, forøger Faren, ikke alene for sig selv, thi det kunde man sige maatte være Forældrenes Sag, men tillige og det i meget betydelig Grad for Andre, idet Modtageligheden for Smitte er meget større, saasnart Vaccination ikke har fundet Sted. Derfor siger jeg, at det Forslag at forhøie Aldersgrænsen fra 7 til 12 Aar er et meget betydeligt Tilbagestrid fra det, som Lovforslaget foreslaar, og at jeg derfor ikke tror, at vi i Landets velforstaede Interesse bør gaa ind derpaa. Nu har det ærede Medlem imidlertid fremhævet en Betragtning, som vel kunde have nogen Betydning, idet han nemlig har fundet, at der ved Forhandlinger i visse videnskabelige Kredse har været yttret Frygt for, at man ved at vaccinere Børn for tidligt kunde træffe paa Lege-

mer, som vare mindre vel disponerede til at bære Vaccinens Følger og altsaa kunde lide Noget derved. Jeg maa i den Anledning bemærke, at de Resultater, som det ærede Medlem sigtede til, for det Første ere blevne underkjendte og ikke have fundet Anerkjendelse udenfor de Kredse, som det ærede Medlem talte om, og dernæst, at de dog i intet Tilfælde ville kunne finde nogen Anvendelse, naar Talen er om en saadan Alder, som der her er Spørgsmaal om, mellem det 7de og 12te Aar. Der har været reist Tvivl med Hensyn til de tidligere Barneaar, og denne Tvivl er bleven afgjort af et aldeles overveieende Flertal af Autoriteter, som have haft dermed at gjøre, imod den Paastand, at man ikke burde vaccinere saa tidligt; men om Tilstanden mellem det 7de og 12te Aar har der, saavidt mig bekjendt, ikke været reist nogenomhelst Tvivl. Altsaa kan man i ethvert Tilfælde, selv om man slutter sig til den Anskuelse, det ærede Medlem har fremhævet, ikke bringe den til Anvendelse i det Spørgsmaal, der her foreligger. — Hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa tog Ordet for, om Retten til at tage Vaccine af Indpodningen, da er der allerede, forekommer det mig, af den ærede sidste Taler gjort opmærksom paa adskillige Betragtninger, som maa lede bort fra den herom fremsatte Tanke, og navnlig forekommer det mig indlysende, at, naar man vil give Lægen Ret til at tage Lymfe, kan man ikke give Forældrene Ret til at nægte det. Disse to Ting staa i fuldkommen Modstrid med hinanden, og det ærede Medlem vil vistnok ved nærmere Overlæg indrømme, at de indeholde en Modsigelse. Men jeg vil derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Ret til at tage Lymfe af Børn er nødvendig. Jeg siger ikke, at den i ethvert Tilfælde er nødvendig, thi det forholder sig ganske vist, som det ærede Medlem sagde, at Lægen i Reglen vil kunne forene sig med Forældrene om at faa den godvillig tilstaaet, men der kan komme saadanne Tilfælde, og navnlig vil der kunne komme Perioder, hvori der kan fremstaa en Opinion i denne Henseende om, at man ikke skulde vise den gode Villie dertil, og da kan Følgen deraf blive,